

SOBAT

VOMI

Jaarlijks worden begin september in opdracht van het bestuur van VOMI Nederland kransen gelegd op de 7 Erevelden in Indonesië

Ereveld Menteng Pulo

Ereveld Pandu

Ereveld Ancol

Ereveld Candi

Ereveld Kalibanteng

Ereveld Kembang Kuning

Ereveld Leuwigajah

SOBAT

Officieel orgaan van VOMI-NL Vereniging van organisaties, waarvan de leden veteranen, oud-verzetsmensen, oud-militairen, verwanten en sympathisanten kunnen vertegenwoordigen. Verschijnt 6 keer per jaar.

Bestuur

Voorzitter L. Noordzij
P. de Hoogstraat 6
6181 DH Elsloo
Tel. 046-4360607
E-mail:
l1noordzij@hotmail.com

Vice-voorzitter/
Secretaris K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2993 HH Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail:
klaasorsel@live.nl

1e Penningmeester A. Luijendijk
Voordijk 475
2993 BE Barendrecht
Tel. 0180-618423
E-mail:
fam.luijendijk@gmx.net
Banknummer
NL49 RABO 0180 4201 43

of
NL92 INGB 0004 2393 98
t.n.v. "VOMI-Nederland"
Barendrecht

2e Penningmeester P. Bergman, Smeetjeshof-
straat 11, 6005 SC Weert
Tel. 0495-564641/
06-12202692. E-mail:
pbergman49@online.nl

Voorzitter/secretaris Th.H.A. Rump
Sociale Commissie Albatrosstraat 14
Budgethouder 2352 EG Leiderdorp
Fonds Sociale Zorg Tel: 071-5416936
E-mail:
Theorump@gmail.com

Vz. VOMI Binnenland A.M. Mol
De Wiezeboom 9
8352 JT Steenwijk
Tel. 0521-512095
E-mail:

a.mmol@online.nl
Ereleden R. Grit; J.N. Blom;
G. de Jong;
F.J.F. Smoorenburg;
G.C. Meeuwse

Leden van Verdienste

Tj.J. Gaastra; A.M. v.d. Vis - Bloem;
J. Oldenbeuving; P.N. Welten;
J. v.d. Ham; H.H.M. Mergler;
P.W. Kuyvenhoven; A.W. Scholten; J. Krikke;
G.M. Nattekaas-Determan; P.J. Nattekaas;
K.J. Orsel; W.A.J.K. Roza; J. Hoevelaken;
Th.H.A. Rump

Doelstellingen Vereniging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers Nederland (VOMI-NL)

De vereniging heeft ten doel:

- Het behartigen van de ideële, materiële en immateriële belangen van haar leden.
- Het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen, die als gevolg van directe militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of ten gevolge daarvan invalide werden.
- Het ijveren voor het blijvend eren en herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen alsmede van hen die tijdens, door of tengevolge van krijgsgevangenschap, ziekte of ongevallen in of door militaire dienst zijn overleden.
- Het bevorderen van het saamhorigheidsgevoel bij en de kameraadschap tussen de leden van haar lidverenigingen.
- Het bevorderen van contacten met gelijkgestemde nationale en internationale organisaties.

Beginselen

De vereniging tracht gestelde doelen te verwezenlijken,

los van elke partijpolitieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking met verenigingen, die zich op

overeenkomstig terrein als de VOMI-NL bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

Raad van Advies

Voorzitter H.F. Coopmans, Brigade-generaal der Jagers bd

Leden C.W.M. Breed, Commandeur van Administratie bd
Dr. W.A. Broesder, Kolonel der Koninklijke Marechaussee bd
J.H. de Kleyn, Luitenant-generaal der Infanterie bd
Prof. dr. R.A.C. Hoksbergen, Emeritus hoogleraar

Ledenadministratie

G.M. Nattekaas-Determan
Amstelpad 17
3181 EA Rozenburg
e-mail: vomicla@gmail.com

Correspondentie:

1. Opgave nieuwe leden, adreswijzigingen, bericht van overlijden e.d. richten aan de secretaris van de vereniging waartoe men behoort. Zie secretariaatsadressen onder "VERENIGINGSNIEUWS"
2. Zaken VOMI betreffend richten aan de secretaris van het Bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen of, zonder opgaaf van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de geplaatste artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de zienswijze van het bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met bronvermelding.

Redactiecommissie

Voorzitter/hoofdredacteur Th.H.A. Rump (zie onder bestuur)

Secretaris/redacteur E. Falck
De Bongerd 94
5345 JW Oss
Mobiel: 06-54974053
E-mail: efoss@xs4all.nl

Fotobewerking/redacteur A.M. Mol (zie onder bestuur)

Advertenties K.J. Orsel (zie onder bestuur)

Voorplaat: Prettige Kerstdagen en Gelukkig Nieuwjaar

Druk: Zalsman, Zwolle

Sluitingsdatum inzenden kopij:

Nummer 176 22-12-2017

Website VOMI-NL: www.vomi-nederland.nl

Van de Voorzitter

Graag vraag ik in dit nummer van "SOBAT" uw aandacht voor drie belangrijke onderwerpen.

Op 2 september werden bij het Nationaal Indië Monument (NIM) in Roermond voor de dertigste keer op waardige en respectvolle wijze de Sobats herdacht die bij de inzet in het v.m. Nederlands Oost-Indië en Nieuw-Guinea het leven lieten. Het aantal Indië veteranen bij deze herdenking neemt elk jaar gestaag af als gevolg van overlijden of afnemende mobiliteit. Vandaar dat het Bestuur van het NIM zoekt naar een oplossing om de jaarlijkse herdenking ook in de toekomst voort te kunnen zetten. Onlangs heeft zij haar visie, samengevat met de kernwoorden "Verbreden, Verbinden, Versterken", gecommuniceerd. Kortweg komt het er op neer dat er bij verbreden het hele jaar door meer aandacht besteed gaat worden aan omgekomen veteranen, missies en het op een voor alle leeftijden toegankelijke manier verstrekken van informatie hierover. Bij verbinden zullen in een gezamenlijke herdenking zowel de omgekomen Indiëveteranen worden herdacht (met name ook door 2e en 3e generatie nabestaanden) als de omgekomen veteranen in latere missies. Om dit op de gewenste wijze gestalte te kunnen geven, zal het herdenkingspark Hattem worden aangepast. Centraal tussen het Indië Monument en het Monument Vredesoperaties komt voldoende ruimte voor de gezamenlijke herdenking. Als verbindend element zal een aansprekend derde monument worden geplaatst. Daarover direct meer. Bij versterken moet u denken aan het benadrukken van het nationale karakter van zowel de gezamenlijke herdenking als de zichtbaarheid van herdenkingspark Hattem door de gehele Nederlandse samenleving actief te betrekken en een rol als "mede-eigenaar" te geven. Een ambitieuze visie die voor realisatie zoals u waarschijnlijk al heeft geconcludeerd, nog wel wat inspanning gaat vergen. In elk geval heeft VOMI Nederland haar volle medewerking toegezegd.

Het tweede onderwerp is het zojuist genoemde verbindende derde monument. Zoals in het oktobernummer gemeld, is het een initiatief van Indiëveteraan Gerard van der Lee (3-2 RHvB). Inmiddels is zijn initiatief volledig door het NIM omarmd. Zij zullen er alles aan doen om dit monument nog voor de herdenking in september 2018 te onthullen. Het monument drukt niet alleen de dankbaarheid uit van de veteranen die wel terugkeerden uit Indië of van missies nadien, maar ook hun verbondenheid. Daarom past het uitstekend als verbindend element tussen de beide bestaande monumenten in Park Hattem. Het wordt een monument voor en door veteranen. De geschatte kosten bedragen € 25.000 voor monument, fundering, transport en plaatsing. Uw donatie is meer dan welkom. U kunt uw storting doen op rekeningnummer NL 75 RABO 0174 1740 39 ten name van NIM Roermond onder vermelding van "Verbindend monument". In het februarinummer zal ik meer in detail ingaan op het ontwerp en de diepere betekenis daarvan.

Het derde onderwerp betreft (kortweg) het Brede Onderzoek Dekolonisatie. Op 14 september 's-avonds is het onderzoek formeel gestart met een Kick off in Amsterdam. Het was een door de drie onderzoeksinstituten georganiseerde informatie-avond over de opzet van het onderzoek voor ca. 300 genodigden en bezoekers op eigen initiatief. Discussies werden gevoerd in twee panels van elk vier personen over de vraag of een breed onderzoek overbodig of hard nodig is. Het zal u niet verbazen dat als 6 van de 8 panelleden historici zijn, de uitkomst op voorhand al duidelijk was. Ik moet tenminste de eerste historicus nog tegenkomen die niet méér onderzoek wil.

Op 14 november staat de tweede bijeenkomst van de Klankbordgroep op de agenda. Ik kijk er naar uit, zeker omdat we dan ook de gelegenheid krijgen om met de onderzoekers van de deelstudies "Bersiap" en "Asymmetrische oorlogvoering" te spreken. Meer hierover in het februarinummer.

Als u dit leest, zijn we al weer een stukje gevorderd in december en op weg naar Kerst en Oud en Nieuw. Ik wens u allen gezegende Kerstdagen en een rustige, gezellige jaarwisseling toe. Voor 2018, voorspoed en geluk maar bovenal een goede gezondheid!

*Uw voorzitter,
Leen Noordzij*

Stille nacht, heilige nacht.....

Als er één lied is dat bij Kerstmis hoort is het wel 'Stille nacht'. Volgend jaar zal er ongetwijfeld wereldwijd uitgebreide aandacht voor het lied zijn, nog meer dan anders. Dan is het namelijk op de kop af 200 jaar geleden dat het voor eerst werd gezongen in de Sint Nicolaaskerk in Salzburg. Een in een uurtje door de plaatselijke organist Franz Gruber gecomponeerde melodie om de nachtmis op te luisteren. Die eerste keer werd dit lied met een gitaar begeleid, omdat het orgel stuk was. Hoe zou de reactie geweest zijn van de bezoekers van deze kerkdienst? Konden ze die nieuwe melodie wel meteen meezingen? Waren ze ontroerd over het lied? Hebben ze de gitarist bedankt voor de mooie begeleiding? Zouden ze het hebben kunnen bevroeden dat ze aan de wieg hebben gestaan van het meest gezongen Kerstlied aller tijden?

Stille nacht.....

Na bijna 200 jaar is 'Stille nacht' een lied met geschiedenis geworden. Wie kent niet dat beroemde verhaal van de eerste Kerstnacht

in de Eerste Wereldoorlog (24 december 1914), toen Engelse en Duitse soldaten vanuit de beschutting van de loopgraven met elkaar 'Stille nacht' zongen. En daarna de loopgraven verlieten om elkaar te treffen in niemandsland, de dodelijke strook grond tussen de loopgraven. Om tussen al het verschrikkelijke oorlogsgeweld Kerst met elkaar te vieren. Wist u dat zowel de Engelse als de Duitse legerleiding absoluut niet blij waren dat dit gebeurde en er alles aan hebben gedaan om het voorkomen? Men vond het mouterij. Er werd zelfs bedreigd met de krijgsraad! En toch werd er met Kerst in 1914 langs het hele front 'Stille nacht' gezongen.

Ik weet van de gesprekken met oudere veteranen dat in de jaren '40 Kerst een bijzondere plek innam. Niet zo verwonderlijk natuurlijk. Zowel in de Tweede Wereldoorlog als in Nederlands-Indie was men vaak jarenlang van huis en was eenzaamheid en gemis een dunne rode draad in de levens van vele militairen. En dat vooral bij een feest als Kerstmis dat rauwe gevoel vaak aan de oppervlakte kwam. En dat een lied als 'Stille nacht' dat dragelijk maakte, omdat een lied nu eenmaal samen gezongen wordt en je niet veel woorden nodig hebt om dan te weten wat je gezamenlijk voelt. Tijdens een drietal uitzendingen met mariniers in Cambodja, Eritrea en Afghanistan heb ik de Kerst in het uitzendgebied doorgebracht. Ik heb daar dus ook de Kerstnachtvieringen gedaan en nog altijd ben ik verbaasd over wat iedere keer gebeurde als we 'Stille nacht' zongen. Grote mariniers, stoere kerels waarbij de tranen over de wangen biggelden en even, in en door de schaduw van een lied, kracht en steun bij elkaar konden vinden.

'Stille nacht'.....

Heilige nacht.....

"Het gebeurde in die tijd dat er een decreet werd uitgevaardigd en dat Jozef en zijn verloofde Maria op weg moesten om zich te laten inschrijven ..."

Met ongeveer deze woorden begint het Kerstverhaal van Lucas. Het verhaal van de geboorte van Jezus. Het is geen groots uitgedrukt verhaal met trompetten en klaroengeschal. Het is een eenvoudig, simpel en volks verhaal over een stal en een kribbe, een geboorte in pijn, met herders en engelen. Het verhaal van de geboorte van Jezus. Het verhaal dat met die alledaagse geboorte van een kind, God en mens elkaar nabij komen. In de Kerstnacht wordt het goddelijke -als is het maar voor eventjes- mens. Het Kerstkind gaat het nog voor zijn kiezen krijgen. Zijn goddelijke opdracht loopt door het lijden en sterven. Met de opstanding en de uiteindelijke overwinning op de dood wordt hij werkelijk Zoon van God. Maar in de Kerstnacht is dat nog ver weg. Hij is geboren... de Vredevorst..... de Heiland... En dat is voorlopig meer dan genoeg.

Gertjan Jorissen,
krijgsmachtaalmoezenier

SOBAT

Activiteiten van Scholengemeenschap De Breul in Zeist

In 2001 zijn de leraren Geschiedenis van de Katholieke Scholengemeenschap De Breul in Zeist gestart met het project Geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog in Zeist e.o.

Op mijn verzoek wordt sindsdien ook elk jaar Nederlands-Indië hierbij betrokken.

Andere thema's in het project zijn: Kamp Amersfoort, Fort De Bilt, Englandspiel (hoofdkwartier in Driebergen), Onderduikadressen en verzet, Maliebaan Utrecht etc. etc.

Mijn echtgenote (X.I. Mouwen-Oost) was kampkind in drie Jappenkampen en zij heeft op deze school (en andere scholen) verteld over haar ervaringen uit die tijd en over de dramatische periode van de Bersiap toen het gezin in Batavia woonde. In 1950 is het gezin pas naar Nederland gekomen.

De laatste jaren komt telkens een aantal leerlingen uit VWO 3 en HAVO 3 bij ons thuis om mijn echtgenote te interviewen. Dit jaar zaten er negen leerlingen in onze huiskamer, ook de leraar kwam poolshoogte nemen. Erg gezellig allemaal.

Van het interview en andere onderzoeken (boeken, internet enz.) wordt door de betreffende leerlingen een presentatie gemaakt in de vorm van een powerpoint en/of film.

De zes best genomineerde groepen geven dan op een avond een presentatie voor hun ouders in de collegezaal. Elk jaar worden mijn vrouw en ik hierbij uitgenodigd.

Ik merk dat de leerlingen zich helemaal verdiepen in hun thema, het raakt hen echt.

Vaak zijn er ook kinderen bij

van wie opa en/of oma ook uit Nederlands-Indië komen. De leraren zijn uiteraard ook zeer betrokken en zij gaan door met dit project om steeds weer nieuwe leerlingen bij te brengen wat oorlog en bezetting betekent.

Dit jaar werd op 3 mei voor de tweede keer een vrijheidsboom (foto) in het park van de school aangewezen. Het is een grote Redwood boom / Sequoia aangekleed met de vlag naar Balinese gewoonte. Twee jaar geleden was er een Canadese veteraan (92) aanwezig met zijn dramatische verhaal (gevlucht uit Oostenrijk naar Canada, twee invasies meegemaakt en gevangen genomen). Dit jaar was voor het eerst een oud-burgemeester van Zeist aanwezig, die vertelde hoe hij als kind zag dat zijn ouders

Vrijheidsboom

(verzetssoldaten in Groningen) op een vroege ochtend door de Gestapo werden opgehaald. Ook zag hij dat de Canadezen de stad in een paar dagen veroverden.

Op de plaquette (foto) staan de namen van de personen die hun eigen verhaal op deze school hebben verteld.

Anton Mouwen

Alle ECHOS Homes zijn Veteranenontmoetingscentra

ECHOS Homes zijn van oudsher unieke ontmoetingscentra met een gezellige huiskamer, multifunctionele vergader- en ontspanningsfaciliteiten en een prima keuken.

- ★ ECHOS Homes kunnen zowel kleine als grote groepen (ca. 150 personen) accommoderen.
- ★ Met onderstaande contactpersonen kunt u uw wensen bespreken.
- ★ ECHOS Homes hebben de status 'militaire accommodatie'. Wij kunnen al uw activiteiten en evenementen die door Defensie worden gesubsidieerd, direct voor u declareren.

ECHOS Home 'de Schakel' gastvrouw: Marieke Potappel
Leuvenumseweg 68, 3852 AS Ermelo tel. 0341 - 552 830

ECHOS Home 'de Landing' gastheer: David Mammen
Deelenseweg 28, 6816 TS Schaarsbergen tel. 026 - 44 30 487

ECHOS Home 'de Vrijheid' gastheer: Roel Willemsen
Eindhovenesdijk 33, 5688 GN Oirschot tel. 040 - 29 04 515

ECHOS Home 'het Bakken' gastheer: Han Mennink
Johannes Postweg 5, 7973 JB Darp (Havelte) tel. 0521 - 341 297

ECHOS Home 'het Anker' gastheer: Ad Muilwijk
Toepad 110, 3063 NJ Rotterdam tel. 010 - 24 299 10

ECHOS Home 'de Eendracht' gastheer: Enno Tuinema
Schapendijkje 8, 1782 TD Den Helder tel. 0223 - 655 066

ECHOS Home 'Baan Zulu' gastheer: Aart Werkman
Otterloseweg 12-A, 6732 BS Harskamp tel. 0318 - 453 060

www.echos.nl

SOBAT

'We wisten niks en zijn bedonderd' (deel 3 en slot)

Oud-soldaat eerste klas Lammert Koning uit Midwolda blikt terug op zijn Indië-tijd

'Sumatra was de langste periode, ik geloof 19 maanden, toen begon de tweede politionele actie. We zaten soms met onze troepen, dertig, veertig man, vlakbij de demarcatielijn, de grens tussen het gebied dat nog bezet was door de 'terroristen' aan de ene kant en het gebied dat in handen was van de Nederlandse militairen aan de andere kant. Op een gegeven moment hebben de terroristen een groot rotsblok op scherp gezet. Een Nederlandse colonne zou 's ochtends vroeg rond 04.00 uur vertrekken naar de demarcatielijn. En dat wisten die 'terroristen'. Wij, bij elkaar een groep van een man of twintig, werden erop uit gestuurd om een paar dagen wacht te houden bij die grote kei. Van tevoren. Er was dus verraad, er hoefde maar een loslopende hond te blaffen of zij wisten dat wij daar in de buurt waren. De opzet was dat wanneer de colonne over het pad naast het ravijn langs het bewuste rotsblok zou trekken, ze het rotsblok naar beneden zouden laten donderen zodat er heel wat soldaten verpletterd zouden worden. Maar er is geen 'terrorist' in de buurt geweest, wij hebben ervoor gezorgd dat de colonne veilig langs dat punt kon trekken.

Er waren regelmatig vuurgevechten en hinderlagen, waarbij met zekere regelmaat mensen sneuvelden. Soms wel drie per week, dat was moeilijk'.

'Mijn schoonzons, drie, van wie er twee nog in leven zijn, hebben het niet gewaardeerd dat ik daar als dienstplichtig militair indertijd heen gestuurd ben. Toen wij weer terugkwamen uit Indië, was er geen enkele erkenning of waardering, van niemand. Vooral niet van de Nederlandse regering, die ons er juist heen

Ereteken voor Orde en Vrede

gestuurd had! Dat heeft heel erg zeer gedaan. Ik weet dat jouw vader, Dooitze, dat op zijn ziekbed ook nog gezegd heeft'.

'De toenmalige regering heeft ons nooit smartengeld of achterstallige soldij uitbetaald. Dat was heel moeilijk. Wij hebben zes weken verlof gehad. Daarna moest ik mij weer melden bij mijn oude baas, op de boerderij. Ik kan die boerderij nog aanwijzen'. Ik zei tegen mijn oude baas: 'Ik ben veranderd. Ik ging als kwajongen weg, maar ik ben als man weer teruggekomen. Ik heb veel ellende achter de rug. Die boer was niet zo'n toffe boer, die waardeerde de arbeiders niet, echt niet. Hij was wel

gereformeerd, net als ik, maar ik vond dat wij elkaar als mensen moesten waarderen. Dus ik ben daar niet lang gebleven. Ik vond in de eerste jaren na mijn terugkeer, in 1950, werk bij het provinciale elektriciteitsnetwerk hier in de provincie. Kabels aanleggen, geulen graven en palen slaan, lichamelijk werk, waarbij je toch je kop moest gebruiken, dat vond ik mooi. Pas jaren en jaren later, toen ik onder behandeling kwam van een maatschappelijk werker, werd vastgesteld dat ik, hoe heet het, ptss heb. Vroeger wisten we niet dat zo iets bestond'.

'Ik zal je nog een verhaal vertellen dat speelde op Sumatra, dat ontielig groot is. Het is moeilijk om na zoveel jaar dingen weer terug te halen, het is zo lang geleden. Maar dit voorval zal ik nooit vergeten. We waren er negentien maanden en liepen veel patrouilles. Korporaal Hamming was zwaargewond geraakt en is nadien teruggekeerd naar NL, we hebben nooit meer iets van hem gehoord. Op een keer moesten we op patrouille met luitenant Van der Schaaf en korporaal Willem Mulder. We waren met een groep van dertig, tweeëndertig man en we raakten verdwaald. Vier dagen en vier nachten zwierven we in de rimboe, terwijl we elk moment op de vijand zouden kunnen stuiten, want we wisten niet waar we waren. Door het Nederlandse leger waren we al als vermist opgegeven, hoorden we naderhand. We hadden alleen maar een kompas, daar in de bush. Na die vier dagen en vier nachten waarin we op veldbedden sliepen en noodrantsoenen aten, kwamen we bij een grote brede kali (een rivier) te staan. We waren allemaal bekap

van de omzwervingen en het gezoek, van de stress en de onzekerheid, we hadden niet genoeg gegeten en te weinig slaap gehad. We hadden door moddersloten gelopen en ga zo maar door, we stonken een uur in de wind. Toen vroeg luitenant Van der Schaaf: 'Wie is bereid de oversteek te wagen?' Aan de overkant waren onze militairen. Als we eenmaal daar zouden zijn, dan zouden ze ons horen en waren we gered, want dan zouden ze ons met bootjes komen halen. De rivier was ongeveer 30 m breed en stroomde heel snel. Er was een zeker Herman Korbelt, later is hij geëmigreerd naar Canada, hij kwam uit Raalte, die zei 'ik wil het wel proberen'. In die rivier waren diepe geulen en ondiepere stukken van anderhalve meter diepte of zo iets. Korbelt dook in zijn onderbroek het water in, hij kon goed zwemmen, hij zwaaide met zijn armen en greep een liaan vast, een hangende tak, maar het lukte hem niet om over die snelstromende rivier te komen, dat redde hij niet. Hij kwam weer terug bij ons, wij stonden te wachten op de kant. Dus, toen moest er een nieuwe vrijwilliger komen voor de oversteek. Dat was een man uit Delfzijl, hoe heette hij ook maar weer... ik ben de naam even kwijt. Hij meldde zich en zei dat hij het wel wilde proberen. Hij ging te water, maakte een paar slagen, we zagen nog twee keer zijn armen boven water komen en daarna was hij weg. Verdwenen in de rivier, gewoon weg. De rivier kwam twee of drie kilometer verderop in de zee uit, het was een woest gebied met zandbanken. Hij was verdronken. Toen hebben we net zo lang geschoten naar de overkant, totdat uiteindelijk Nederlandse militairen aan de overkant contact maakten. Maar ze konden zich niet laten zien, want er waren ook nog Japanners die op een tjom (dat is een berg) zowel ons alsook hen besloten. Maar ze kwamen ons wel halen aan de overkant met twee of drie bootjes. Toen we midden op het water

Demobilisatie-insigne Nederlands-Indië (KL)

zaten, werden we nog steeds beschoten door de Japanners vanaf die tjom. Ik heb dat dus overleefd, maar ik weet niet meer hoe we uiteindelijk weer in ons kamp teruggekomen zijn. Het is wel allemaal 70 jaar geleden, hè'.

Lammert Koning haalt even diep adem, hij herinnert zich de gebeurtenissen van zo lang geleden misschien niet meer tot in alle details, maar de impact is er nog altijd. 'Ja mien wicht, dat was niet niks om een van je kameraden zo voor je ogen te zien verdrinken, zonder dat je iets kon doen', zegt hij dan. De Friese staartklok tingelt weer, terwijl wij zwijgen.

Dan hervat Lammert Koning zijn verhaal. 'Hier in de stad Groningen is op de gedenkplaats voor oud-Indië-gangers een gedenksteen geplaatst met de naam van de verdronken man erop. Ieder jaar worden daar de gevallen herdacht, met een krans die te water wordt gelaten in een vijver en langzaam naar de overkant wordt getrokken. Dat stelt zo

symbolisch voor dat Nederland aan Indië de helpende hand bood. Ik was vaak bij die herdenkingen, maar sinds twee jaar doe ik dat niet meer. De meeste veteranen zijn al overleden en ik kan het ook niet meer. Het wordt te zwaar en te emotioneel'.

'Ik vind dat ze veel te laat zijn met het debat over de politionele acties in Nederlands-Indië. Wij waren dienstplichtigen, wij werden gedwongen offers te brengen voor Nederland. Ik beschouw degenen die ons daartoe gedwongen hebben als vuile honden, die toenmalige regering. Ik wil van mijn hart geen moordkuil maken, we zijn beduvelde en bedonderde. Ik kan wel janken, dat doe ik niet, maar ze hebben ons misbruikt. Al die jongens wisten van niks, sommigen hadden nog nooit in een trein gezeten, wij hadden nog nooit wat meegemaakt en we werden zo gedropt in Makassar, na vijf maanden training'.

'Terwijl wij trouw hadden
gezworen. Het embleem van ons
leger, het 'nulli cedo' ('ik wijk
voor niemand'), had ik thuis op
mijn uniform genaaid. Ook al
wilde ik niet, ik moest, en ik heb
nooit overwogen te deserteren.
Wij zagen ook hoe de Indische
bevolking leed onder de oorlog,
ze hadden niks, te weinig te
eten, geen medische zorg, geen
werk. Ook daar leden de armen
onder de rijken, de zwakkeren
onder de heersers. En eigenlijk
is dat nog steeds zo. In die
zin is het voor niets geweest',
besluit hij bitter.

'Toen we zestig, zeventig jaar
waren geworden, hebben we
reünies georganiseerd. Daar
was heel veel belangstelling
voor. Ik ben lang secretaris
geweest van die reünies hier in
het noorden, een keer in Zwolle
en wel zes keer in Hoogeveen.
Eigenlijk hadden die reünies
natuurlijk door de hogere
piefen georganiseerd moeten
worden, maar wat denk je, nee
hoor. Maar goed, dan kwamen
we daar met onze vrouwen en
we haalden herinneringen op
onder het genot van een goede
Indische maaltijd. Het was zo

fijn om kameraden terug te
zien en onze verhalen uit te
wisselen. Maar ook dat is nu
voorbij. Ik zei het al, wy binne
sowat oan 't end. En ik bin der
ook wel klaar veur'.

*Midwolda, 3 april 2017
Sietske de Boer*

HERDENKEN

Herinnering aan een gesneuvelde strijdmakker

Je was toen een van onze maten
je hoorde bij ons peloton
we waren allen opgeroepen
voor dienst onder de tropenzone

we gingen scheep, drie weken varen
kwamen toen aan in "ons" gebied
waar we bij het volk best welkom waren
maar bij de "vrijheidsstrijders" niet

we zijn er plichtsgetrouw begonnen
aan de ons opgedragen taak
het brengen van orde en vrede
dat was -zo zei men- daar onze zaak

dat liep soms uit op moeilijkheden
gepaard met strijd op leven en dood
maar die voor geen van beide partijen
enig uitzicht op verzoening bood

jij werd in zo'n onnodig treffen
slachtoffer van dat ruw geweld
we hebben je niet meer kunnen redden
je was door het vuur voor goed geveld

de dag daarop hebben we je begraven
op een Ereveld en met militaire eer
je werk is door een ander overgenomen
maar we misten jou toch telkens weer

bij je thuis is een boodschapper langsgelopen
met het slechte bericht en betuiging van spijt
hoe hard moet dat daar zijn aangekomen
met jou waren ze zomaar de toekomst kwijt

ze hadden immers de grote verwachting
jij weer thuis, een baan, een gezin misschien
weer samen verder een blij, gelukkig leven
en nu zouden ze je zelfs nooit meer zien

na thuiskomst zijn we ze op gaan zoeken
voelden en hoorden het onpeilbaar verdriet
om hun jongen die voor altijd onbereikbaar
ligt begraven in een ver onbekend gebied

In later jaren op een van onze reizen
waren we weer daar, er een krans gelegd
bij het kruis op het graf om hem te eren
en denkend aan hem een gebed gezegd

hij is maar één van die miljoenen doden
uit de nog maar kort verleden tijd
waarin mensen elkaar bloedig bevochten
in een altijd wel ergens woedende strijd

zij lieten wel hun tekens achter
waar nu eindeloze rijen kruisen staan
brengt dat ons niet tot de gedachte
god, wat doen mensen elkander aan

elk van die kruisen markeert een dode
maar herinnert tevens aan de smart
die gezinnen en relaties ondergingen
en nog steeds meedragen in hun hart

er vallen nog dagelijks doden en gewonden
door gevechten, onderdrukking, honger en pijn
en weinig respect voor andermans denken
dat mag toch allang niet meer zo zijn

denkend aan die miljoenen doden
die vochten tegen al dat kwaad
en daarbij zelfs hun leven lieten:
was dat voor niets, dit het resultaat

moeten we ons dan niet heel diep schamen
voor onze onmacht, onwil en haat
niet bij machte dit alles uit te bannen
om te vormen naar immer vreedzame staat

onze doden verdienen dat wij aan hen denken
om wat zij voor ons hebben gedaan
waardoor wij vrede en vrijheid herkregen
blijven zij gegrift in onze herinnering staan

laten we hen daarom in ere herdenken
vergeten kunnen wij hen immers niet
de herinnering aan hen blijvend bij ons dragen
als ons kleine aandeel in het grote verdriet.

Naschrift redactie

*Ter nagedachtenis van vriend en wapenbroeder
Johannes Uittenbogaart schreef een Indiëveteraan
uit hetzelfde peloton de bovenstaande
herinnering.*

*Johannes Uittenbogaart geboren op 4 juni 1928
te Meerkerk. Chauffeur bij het Verzorgingspeloton
van 42 Brigade Transportcompagnie -42 AAT-.
Gesneuveld tijdens de uitoefening van zijn dienst
op 23 november 1949 te Malang, Oost-Java, in
het toenmalige Nederlands-Indië. Begraven op het
Ereveld Kembang Kuning te Surabaya.*

Ereveld Kembang Kuning
Foto: Oorlogsgravenstichting

Indië

Uit mijn dagboek van toen

Deel 14

Op de boot doen allerlei geruchten de ronde over waar de reis naar toe gaat. Volgens de gezagvoerder is het de bedoeling dat we naar Padang op Sumatra gaan. Anderen zeggen weer dat we actie moeten voeren op Java. Wie er uiteindelijk gelijk heeft zal de toekomst leren. Het geeft weer eens aan dat er niets veranderlijker is dan de militaire berichtgeving.

Bij mijn rondgang over het schip ontmoet ik een bekende. Het is Kees Verschoor, een buurjongen bij mij uit de straat. Aan zijn vader heb ik nog heel goede herinneringen. Als schipper van een Scheveningse logger heeft hij mij in de oorlogsjaren (1940-1945) menigmaal een zootje vis gegeven. Kees vertelde mij dat hij op Java met zijn pant-

serwagen op een trekbom was gereden, maar er gelukkig heel goed van af gekomen was. Het enige wat hij eraan overgehouden had, was een lichte doofheid aan beide oren. Nu werkte hij in de keuken van de 'Pelikaan' en had het uitstekend naar zijn zin.

Na wat omzwervingen over de boot vind ik toch nog een rustig plekje om mijn dagboek bij te werken. De afgelopen week is het zo druk geweest dat ik nauwelijks tijd heb gehad om adem te halen, laat staan om te schrijven.

Bij het vallen van de avond wordt de zee wat rustiger. Wat een verschil met vanmorgen toen het schip zo heen en weer slingerde. De maan beschijnt een hele strook water, die door de beweging van het schip in

de donkere zee een rijkelijke stroom melk lijkt, die onophoudelijk op ons toestroomt. Het slapen lukt niet al te best. Urenlang lig ik te denken aan mijn meisje, mijn moeder, broer en zussen in Holland. Hoe zou het met hen gaan?

De volgende dag word ik met zware hoofdpijn wakker. De zee is weer erg onrustig. Door de sterke deining slingert het schip flink heen en weer. Ik doe een poging een brief te schrijven wat echter niet al te best lukt. Als ik aan dek kom, voel ik de sterke wind die over het wateroppervlak jaagt. De dag sleept zich voort, moeizaam en eentonig. Naarmate de dag vordert, stijgt de hitte in de loodzwarte lucht. De hele dag jaagt de boegzwermen vliegende vissen uit de witschuimende golven op. Een prachtig gezicht.

In hartje Batavia

Korporaal Rouw en ik tijdens een rit door Batavia

Het avondeten vormt een verrassing. We geloven onze ogen niet. Boerenkool met worst ! En dat in de Javazee. Heerlijk !

De derde dag op zee geeft nog steeds geen verbetering van het weer te zien. Voor de lunch voel ik met wat misselijk en ga even en poosje liggen. Ik val in slaap. Na een uurtje word ik wakker en voel me een stuk opgeknapt. De geruchten dat we naar Padang gaan, houden aan.

Het is zondag 27 juni 1948 als we de haven van Priok binnenvaren. Om 11.00 uur meren wij af. Het eerste dat we te horen krijgen is dat we niet van boord mogen. Volgens de kapitein van het schip zullen we binnen enkele uren weer vertrekken richting Padang. Een periode van orders en tegenorders breekt aan. Niemand weet waar hij aan toe is. Om drie uur ontvangt de kapitein een telegram uit Batavia met het bericht dat wij direct moeten ontschepen! Het schijnt dat er in Batavia een grote aanval van de TNI wordt verwacht. Met de grootste spoed worden we ondergebracht in 'Kamp

Makassar' op ongeveer 10 kilometer afstand van Batavia. In no time worden we voorzien van nieuwe wapens en munitie en niemand mag het kamp verlaten. Dat belooft niet veel goeds.

Het begint er werkelijk op te lijken dat we gauw in actie zullen komen. De vreselijkste verhalen doen hier de ronde over de toestand in en om Batavia. Zo zou gisteren een kapitein van het Nederlandse leger en zijn vrouw door de peloppers in stukken zijn gesneden en in een boom zijn opgehangen. Verder zou er een hele compagnie KNIL-soldaten zijn overgelopen naar de vijand in Djokja. Van twee Ambonese sergeanten, die geweigerd hadden om mee te gaan, was de keel doorgesneden.

Ons wordt steeds maar voorgehouden dat wij de gevangenen goed moeten behandelen en beslist niet mogen martelen of doodschieten. Maar wat doet de tegenpartij met onze mensen! Veel illusies behoeven we ons daarover niet te maken, dat is wel duidelijk.

Hoewel ik zondermeer tegen moord- en martelpraktijken ben, vraag ik me echter wel af wat ik zal doen als een van onze jongens door die boeven wordt afgeslacht. Eén ding weet ik zeker: ik zal er beslist voor zorgen dat die vuile peloppers me nooit levend in handen zullen krijgen. Liever jaag ik me dan zelf een kogel door mijn kop.

Thuis heeft men er gelukkig geen weet van wat er hier allemaal kan gebeuren. Laten we hopen dat dit zo blijft. Ik zal het in ieder geval niet schrijven wat er hier werkelijk aan de hand is. Volgens zeggen worden we over een paar dagen in de Jan Pieterszoon Coen kazerne gehuisvest.

Henk van Vliet

Persbericht

Veteranen Ontmoetings Centrum Ouwestomp heeft nieuwe locatie !

Zeven maanden geleden moest Stichting Ouwestomp, waar het Veteranen Ontmoetings Centrum deel van uit maakt, vertrekken uit de Isabellakazerne in Vught. Met dank aan de gemeente 's-Hertogenbosch heeft zij nu per 1 augustus jl. een nieuwe locatie betrokken aan De Fuik 7-9 in 's-Hertogenbosch (voormalig sportterrein). Op deze nieuwe locatie is het Veteranen Ontmoetings Centrum Ouwestomp gevestigd. In deze veilige omgeving bieden zij naast een luisterend oor ook een kop koffie voor iedereen die dit nodig heeft.

Niet alleen de veteraan met zijn of haar familie is hier welkom maar ook oud-militairen en andere belangstellenden uit de gehele regio!

Kom gerust langs om onze historische collectie -welke binnenkort tentoongesteld wordt- te bewonderen.

Naast het Veteranen Ontmoetings Centrum heeft Stichting Ouwestomp ook het Reünie Orkest Regiment van Heutsz.

Dit orkest is recentelijk door het impresariaat militaire muziek gecertificeerd en mag zich derhalve een officieel reünie orkest noemen.

Zij treden op tijdens diverse evenementen en zijn altijd op zoek naar nieuwe muzikanten.

Stichting Ouwestomp heeft ook het monument geadopteerd van de omgekomen Bossche militairen in de Indische Archipel 1942-1962 dat gelegen

is aan de Zuiderparkweg in 's-Hertogenbosch. Iedere laatste zaterdag van augustus wordt hier de herdenking gehouden. Tevens verleent Stichting Ouwestomp in samenwerking met het Veteranen Ontmoetings Centrum bijstand bij de herdenking bij het Welsh Memorial op 27 oktober. Iedereen is van harte welkom bij beide herdenkingen.

Het Veteranen Ontmoetings Centrum is voor iedereen iedere dag geopend tussen 09.30 en 17.00 uur en is gelegen aan De Fuik 7-9, 5223 KT 's-Hertogenbosch.

Wij zijn te vinden op facebook onder: Veteranen Ontmoetings Centrum Ouwestomp of via www.ouwestomp.com

Militaire dienst (deel 2)

Op de Indische Oceaan was het onstuimig weer. Veel jongens kampten met zeeziekte en lagen als oud vuil onder een deken aan dek. Anderen renden over het dek naar de reling om de inhoud van de maag aan Neptunus te offeren. Ook werd er nog gebunkerd in de haven van Colombo op Ceylon. Daar was een havenstaking en daardoor werd de levering van zuiver water geweigerd. "Den Haag" had daarom contact gelegd met de militaire overheid te Colombo en kort daarna werd door de daar aanwezige Royal Navy het benodigde water geleverd.

Op zondag 8 juni 1947 zetten we voor het eerst voet op Indische bodem, namelijk in Sabang. Het was een hele ervaring. Ik tolkte voor de compagnie, dit omdat ik vrijwel de enige was die wat aan de taal (Maleis) had gedaan. Op maandag verschenen we op de rede van Belawan, we werden met landingsschepen aan land gebracht. De eersten landden om negen uur in de avond, wij van de derde compagnie kwamen eerst om half vijf in de morgen het militaire kamp binnen rollen. Iedereen kreeg bij het verlaten van de 'Volendam' nog een blikje gekoeld bier, 10 sigaretten en een soldatengidsje voor Medan. Wat later op de dag kregen we badend in ons zweet de eerste nasi goreng te eten, men had het spul nog extra pittig gemaakt, dus de vlammen sloegen uit de keel. Maar we hadden gelukkig ons gekoelde blikje bier nog, blussen geblazen: foute boel, daarmee maakte je het alleen maar erger. Verder was het behelpen in dit kamp. Voorbeelden: scheren met warme thee, handenwassen met thee! De latere generaal, toen nog kolonel Piet Scholte die ons had verwelkomd, had gelijk toen hij zei: Jullie zullen voorlopig moeten roeien met riemen die er niet zijn. Verder

voegde hij eraan toe: ik weet dat de stretchers om op te slapen slecht bevallen, het eten niet optimaal is en de post lang weg blijft, doch als er verder nog klachten zijn, dan hoor ik die graag!

Na een aantal dagen vertrokken we richting Medan en werden we gelegerd aan de Padang Boelanweg. In die omgeving zouden we posten betrekken die ongeveer 2,5 km van de demarcatielijn lagen. Onze troepen bezetten op dat moment Belawan en een smalle corridor, nl. de weg (ook wel dodenweg genoemd omdat daar nogal eens werd geschoten) naar Medan en enig gebied rondom Medan.

Welke diensten deden we daar? Een week wacht in de stellingen, dat betekende een week lang twee uur op, vier uur af en een week geconsigneerd zijn voor bijzondere opdrachten. Met toestemming kon er soms naar Medan worden gegaan om enig vertier te hebben. Een week patrouilledienst, dat betekende patrouille lopen in de omgeving. Aan boord hoorde ik niet bij de gelukkigen die post ontvingen, maar nu op 17 juni was het wel prijs: zeven brieven, waaronder een van Betsy. En het was zoals ik al dacht: de post voor mij was ergens onderweg "blijven hangen". En wat dacht je wat, de volgende dag volgden weer negen brieven, waarvan drie van Betsy. Er waren brieven bij van 21 mei! Zo draaiden we onze diensten tot het moment dat we deel zouden gaan nemen aan de zogenaamde eerste positionele actie. Deze startte op 21 juli 1947 en eindigde op 5 augustus 1947.

Vanaf nu ga ik over tot mijn belangrijkste herinneringen. Voor een deel zal ik nog putten uit een dagboekje, doch dat heb ik destijds niet volgehouden tot het einde. Onze eerste doelstelling was

stellingen in te nemen aan de Soengei Wampoe te Stabat, waar een verkeersbrug gelegen was en zes km verderop een spoorbrug. Na aankomst daar moesten we diezelfde middag met onze sectie een patrouille lopen naar die spoorbrug. Dit ter begeleiding van een verbindingsman die een telefoonverbinding tot stand moest brengen tussen de post aan die spoorbrug en het commando in Stabat. Het was een lijdensweg, bloedheet en zeer slechte paden door de rimboe. De jongens die aan de spoorbrug lagen, hadden het verschrikkelijk zwaar. Zij bivakkeerden aanvankelijk in de open lucht, pas later in tenten midden in de rimboe

Toen we terugkwamen, moesten we zelf nog voor onze legering zorgen. Uiteindelijk kwamen we in een school terecht. Die nacht bleek al snel dat het "poeplink" was in dit gebied. Er kwamen die nacht hevige aanvallen zowel op de spoor- alsook op de verkeersbrug. We kregen zo wat je noemt onze vuurdoop. Aan de spoorbrug werd het nog even kritiek, toen gebrek aan munitie dreigde. Snel werd een patrouille uitgezonden die daar munitie naar toe bracht. Toen was het pleit daar snel beslecht. Wij kregen het de volgende nacht te verduren. Gelukkig hadden we (ondanks de vermoedenissen) de dag gebruikt om versterkingen aan te brengen bij de school waarin we gelegerd waren (op een kruising in Stabat en bij een brug). De aanvallers staken die nacht de pasar gelegen achter de school in brand en trachtten de brug over te komen. Verder zaten er snipers in klapperbomen en in sommige huizen. Aan onze zijde hadden we slechts te kampen met enkele lichtgewonden, waaronder ik zelf. Ik raakte een randje van mijn oor kwijt en kreeg een granaatscherf op mijn rug. Frans Klein Gunnewiek die bij me in

de stelling lag, had een lichte verwonding boven zijn oog, eveneens van een scherf. Tegen de ochtend werd het rustig. Onze tegenstanders verloren diverse mensen en blijkens de

sporen hadden ze een aantal gewonden en doden afgevoerd. Na nog zo'n nacht werden we afgelost en gingen we voor recuperatie naar Bindjei. Inmiddels had ons peloton de

naam 'Tijgerpeloton' gekregen. In Bindjei vervulden we wachtdiensten en begeleidden en controleerden we de treinstellen naar Medan.

Bevrijdingsdefilé Wageningen 2018 en defilé Nederlandse Veteranendag Den Haag 2018

Waarde Sobats,

Het aantal deelnemers van de VOMI aan de hierboven genoemde defilés te Wageningen en Den Haag loopt de laatste jaren helaas snel terug. De hoge leeftijd van onze leden, gepaard gaande met een afnemende mobiliteit en andere lichamelijke ongemakken, zijn daar o.a. de oorzaken van. In Wageningen werd in 2017 om bovenstaande redenen door VOM Nederland al niet meer met een (voet-)detachement deelgenomen aan het defilé. Wel heeft toen een twintigtal VOMI leden op (historische) militaire voertuigen in het defilé meegereden (foto).

In Den Haag werd in 2017 nog wel met (voet-)detachement aan het defilé deelgenomen.

Daarnaast heeft toen in Den Haag ook een vijftiental VOMI leden op militaire voertuigen in het defilé meegereden.

Het bestuur van VOMI Nederland heeft dan ook besloten om in 2018 wederom met een (voet-) detachement deel te nemen aan het defilé te Den Haag (30 juni). Voorwaarde hierbij is wel dat zich minimaal

20 deelnemers aanmelden die beschikken over een redelijk goede gezondheid en conditie, waarbij men gedurende langere tijd moet kunnen staan en in een goede militaire pas moet kunnen lopen (over een aantal kilometers en over de gehele route).

In de 'SOBAT' van februari 2018 zal een aanwijzing worden gepubliceerd hoe u zich hiervoor kunt aanmelden.

Deelname aan het defilé te Wageningen en Den Haag door mee te rijden op (historische) militaire voertuigen blijft ook tot de mogelijkheden behoren. In de 'SOBAT van februari 2018 zal een aanwijzing worden gepubliceerd hoe u zich hiervoor dan kunt aanmelden.

Vrede en Vrijheid

Begin bij jezelf
stel je open voor je medemens
laat ieder in zijn waarde
hoe hij ook zijn leven leidt
en vraag je af
wat doe ik voor mijn vrijheid.

Zit iemand in nood
voelt hij zich eenzaam en verlaten

een gemeente hand op zijn
schouder
doet meer dan zinloos praten.

Normen en waarden
begrip voor je naaste
geen onderscheid naar ras en
geloof
liefde voor al wat bloeit en leeft
is de deur die leidt

naar Vrede en Vrijheid
op heel de aarde.

*Leen van Geenen
VOMI Zuid-Holland*

In Memoriam

Richard van Aalten

15 augustus 1941 – 23 augustus 2017

Na een periode van afnemende gezondheid is Richard op 23 augustus 2017 overleden.

Veel (Indië)veteranen kennen hem als detachementscommandant van het VOMI detachement tijdens het jaarlijkse Bevrijdingsdefilé te Wageningen. Daarnaast was hij een aantal jaren bestuurslid van VOMI Noord-Brabant West en jarenlang voorzitter en bestuurslid van het comité Vrienden van het Indië Gedenkteken Breda-Oosterhout. In handen van dit comité wordt jaarlijks de herdenking bij het monument op de Trip van Zoutlandtkazerne in Breda georganiseerd.

Richard was een zeer gewaardeerd collega en een prettig mens om mee te werken. Hij had een groot gevoel voor humor, gezelligheid en empathie. Wij zijn hem veel dank verschuldigd voor alles wat hij langdurig voor de veteranen en voor alle verenigingen en organisaties heeft betekend. We zullen hem missen, maar niet vergeten! Dat hij moge rusten in Vrede.

Wij wensen zijn partner, kinderen, kleinkinderen en overige familie veel kracht en sterkte om dit grote verlies te dragen.

*Namens het bestuur van VOMI Nederland,
Theo Rump*

In Memoriam

Ype Terpstra

28 maart 1928 – 08 oktober 2017

Op zondag 8 oktober 2017 overleed ons zeer gewaardeerde bestuurslid Ype Terpstra, jarenlang de organisator van onze VOMI-reisjes en medebezoeker aan ontelbare uitvaarten.

Een waardevol en ijverig bestuurslid.

Maar het laatste jaar van zijn leven was hij steeds moeilijker bereikbaar en uiteindelijk is hij definitief ingeslapen.

VOMI-Fryslân is dankbaar voor wat hij voor ons betekende.

Wij wensen zijn vrouw en kinderen sterkte toe bij de verwerking van dit verlies.

*Voorzitter VOMI-Fryslân
Hans N. Blom*

“Daar woonde mijn huis en daar sliep mijn bed” (deel 3)

*Het verhaal over mijn diensttijd in Indië
(1947 t /m 1950)*

door Jan van der Vegt

Tussen de bedrijven door kregen we Maleise les van voormalige KNIL-militairen om ons voor te bereiden op het land, waar we naar toe zouden gaan. Het ging aan de hand van boekjes plus mondelinge overdracht en ezelsbruggetjes zoals: ‘satoe’ is één en ‘batoe’ is steen, ‘roti’ is brood en ‘mati’ is dood.

Ook de gevaren van besmetting door eten en drinken en van de omgang met vrouwen werden doorgenomen. We kregen de nodige prikken tegen allerlei onbekende enge ziekten.

Daarvan was de pokkeprik een echte ‘pokkeprik’, want ik werd er hard ziek van en moest een aantal dagen, waaronder een weekend, het bed houden en kon toen niet naar huis.

Vlak voor het inschepingsverlof kreeg ik te horen, dat ik voor de Indië-tijd tot tijdelijk korporaal was benoemd en bij de

Ondersteuningscompagnie werd ingedeeld. Tijdens dat verlof passeerde ik eens de kazerne in Harderwijk. Toen sprong de wacht voor me in de houding. Dat was een heel aparte gewaarwording!

Maar ook aan dat afscheidsverlof kwam een eind. Op maandag 15 december moest ik me weer in Schalkhaar melden. Van thuis kreeg ik nog allerlei lekkere dingen mee, zoals pepermunt, noga en chocolade, verpakt in blikken om niet vochtig te worden in de tropen.

Van oom Helmig, de organist van onze kerk in Harderwijk, kreeg ik een koorbundel met de psalmen en de gezangen van de NH kerk in een 4-stemmige zetting, uitgave 1938. De psalmen waren ritmisch genoteerd. Van die bundel heb ik ontzettend veel plezier gehad, zowel op de boot als later in de kerkdiensten op

Midden Java, waar ik vaak kon spelen. Ook mijn Psalmbundel van Worp nam ik mee alsmede wat bladmuziek.

Om de boeken in de plunjezak tegen kreukelen te beschermen had ik een ring van triplex, gesloopt van een tonnetje, rond die boeken geplaatst.

Met de bus van de VAD (Veluwe Autobus Dienst) vertrok ik na het middageten en om 15.30 uur was ik weer in de kazerne, waar het de hele volgende dag wachten was geblazen.

In de vroege ochtend van woensdag 17 december gingen we naar het station Deventer. Bij het vertrek van de trein naar Rotterdam werd het ‘Wilhelmus’ gespeeld. We reden met die trein tot op de kade, waarbij tijdens het laatste stuk door het havengebied een stel marechaussees aan weerskanten op de treeplanken van de trein meereed om te

verhindert dat er iemand zou ontsnappen en ook om familieleden op afstand te houden.

Bepakt en bezakt stapten we via een smalle, steile loopplank aan boord met onze zware plunjezakken. We kregen een plek aangewezen in één van de ruimten van het troepentransportschip de 'Zuiderkruis'.

5. Bootreis van Rotterdam naar Semarang via Batavia (17 december 1947 - 16 januari 1948)

Eenmaal aan boord kwamen we erachter hoe 'riant' onze legering was, want er waren een soort hangmatten in een stalen omringing wel 5-hoog boven elkaar geplaatst. Tussen de

bedden was het hoogteverschil naar schatting slechts 50 cm. Er was geen gebruiksaanwijzing, hoe je in het bovenste bed moest komen. Je kon er alleen in liggen en niet eens rechtop in zithouding op plaats nemen. Overdag moesten de plunjezakken er op liggen en waar die 's nachts bleven moesten we zelf maar uitvinden. Ik had het betrekkelijke geluk helemaal aan de buitenkant terecht te komen, waar door de kromming van de zijkant van het schip alleen maar de 3 bovenste bedden aanwezig waren, die we bereiken konden via een soort laddertje en een heel smal gangpad.

Henk ter Kulve uit Deldenerbroek was mijn slapie. We waren omstreeks 17.00 uur aan boord en vertrokken om 19.00 uur. Ook hier werd het 'Wilhelmus' gespeeld en daarbij

mochten er familieleden op de kade komen. Dat werd echter een fiasco, want door de grote afstand kon men elkaar haast niet herkennen en was niemand te verstaan. Ik ging vroeg naar bed met hoofdpijn vanwege het vroege opstaan en alle emoties. Daardoor heb ik weinig meegemaakt van de vaart door de Nieuwe Waterweg naar de Noordzee. Ook de volgende dag heb ik weinig bewust meegemaakt en daardoor de witte krijtrotsen van de Engelse kust niet gezien, want ik had last van zeeziekte. Gelukkig was ik vrijdags weer opgeknapt zodat ik me wat beter kon oriënteren aan boord.

Het schip was van het 'Victory' type, een variant van het type 'Liberty'. Linksboven een foto met uitzicht naar het achterdek en de schoorsteen.

Zo af en toe zagen we iets van de kustlijn van Spanje en Portugal, maar dat waren meestal slechts de uitstekende punten, ofwel kapen, allen voorzien van een vuurtoren. In de nacht van zaterdag op zondag passeerden we Gibraltar. Helaas sliep ik toen, waardoor ik dat miste.

Al spoedig belegde onze veldprediker, Ds. Ris, dagsluitingen in de filmzaal en op de zondagen hadden we daar een kerkdienst, waarin hij eveneens voorging. Ik moest eerst wennen aan het ritmisch zingen. Tot onze grote verrassing stond er een harmonium in die zaal. Het was aan ons bataljon geschonken door een jongelingsvereniging uit Almelo en door een vader van één van onze sobats van een stevige

transportkist voorzien, zodanig dat je met een opengeklapt boven- en voordeksel er ook nog op kon spelen. We gebruikten het aan boord en het heeft ons vergezeld op veel plaatsen in Midden-Java.

Op 22 december zijn we nog een poosje in de haven van Algiers (foto onderaan pag. 19) geweest om water te tanken en de zend-installatie te laten repareren.

Op de foto van pag. 19 rechtsboven zien we ons schip aan de kade liggen met belangstellende kijkers, zowel aan dek als op de kade.

Onderweg zagen we in de Middellandse zee af en toe wat dolfijnen, die ons schip vergezelden.

Soms konden we in de verte een kustlijn zien.

1e Kerstdag vierden we op zee met kerkdiensten en de uitreiking van de NIWIN-pakketten in de filmzaal. Op de foto links staat onze aalmoezenier Willems daarmee op het podium. Daar ben ik ook bij betrokken geweest, o.a. door de uitstalling op het toneel te maken met pakketten bij een Kerstboom dankzij mijn ervaring als etaleur in de winkel thuis. Ook mocht ik helpen met de uitdeling daarvan. Dat leverde me een briefje op, waarmee ik voorrang kreeg bij het eten halen om dan niet in de rij wachtenden te hoeven staan. De datum stond erboven, maar die heb ik er afgeknipt en als ik geen zin had om in de lange rij te staan, gebruikte ik dat briefje wel eens.

Op 2e Kerstdag waren we in Port Saïd en daar keken we ons de ogen uit.

De onderstaande foto is niet scherp, maar we zien hier de havenkade van Port Saïd. Op de wal zagen we de eerste palmen en er kwamen bootjes langszij met allerlei waren, zoals "mooie tassen, mooie poef" enz. We mochten niet van boord, maar er kwam een goochelaar die ons op het dek met zijn trucjes bezig hield.

Schandvlek van de Staat der Nederlanden (deel 28)

R.J. de Rijk

Op de brug komende waar Tahamata aan het roer stond, pakte ik mijn prismakijker en genoot ondertussen van het zicht op de kust die langzaam vervaagde in zuidoostelijke richting naar Straat Lombok. Het weer was voortreffelijk en leunend op de zijkant van de brug zag ik in gedachten de vervagende kust naar het zuiden verder ombuigen naar Straat Badung, waar medio februari 1942 het smaldeel van onze schout-bij-nacht Karel Doorman de Japanse aanvalsvloot nagenoeg heeft verslagen tijdens een nachtelijk treffen. Onze torpedobootjager, Hr. Ms. Piet Hein is daar in Straat Badung schietend op de Japanse vloot ten onder gegaan. Daar zal zij nog wel liggen en niemand weet daar kennelijk iets meer van. Je hoorde ook niets meer van officiële marineinstanties, om daar bijvoorbeeld een krans als eerbetoon in zee te gooien, om die vele dapperen te gedenken die daar voor Koningin en vaderland hun leven hebben gegeven, een onbekende plek op het zuidelijk

halfroond aan de oostrand van de Indische Oceaan.

Enkele namen schieten mij dan te binnen zoals luitenant ter zee Chömpff, commandant van Hr. Ms. Piet Hein, Van Moppes, officier van de Marine Stoomvaart Dienst der 2e klasse en matroos der 1e klasse Vet. Nadat Hr. Ms. Piet Hein in de diepte was verdwenen, worstelden nog vele tientallen in het met olie overdekte water en werden zij in koelen bloede door de Jap met zijn mitrailleurs vermoord. Voor hen zo'n krans of een bosje tulpen? "Adoeh, te ver weg!...Soedah loepah".

Ik werd uit mijn dromerige overpeinzingen gewekt door Tahamata die ineens zei: "Morgen belandja, Captain". "Ja, dat moet toch maar gebeuren als het weer tenminste daar even goed is als hier op dit moment en er zich uiteraard geen bijzonderheden voordoen", zei ik. Het was kennelijk de opening van een gesprek, want hij veranderde van onderwerp en vroeg: "Wat was dat voor een ronde

houten schijf op een plankje waar u mee ging opmeten, Captain?" Ik dacht, ha, hij is tóch nieuwsgierig geworden hoe ik mijn opmetingen had gedaan. "Wel, wij hebben geen sextant en al zouden wij die hebben, dan moet je daar eerst mee leren werken en dat kan ik niet maar ik moet toch ongeveer kunnen bepalen waar ik op zee ben. Maar ik zal hem even halen, misschien kun je er iets van leren", zei ik. Toen ik terug kwam keek hij belangstellend toe, hoe ik alles aan hem uitlegde door over een vast punt naar een ander vast punt in de verte te kijken. Daartussen een schuivende haarspeld die rechtstandig omhoog was gebogen om deze drie punten in elkaars verlengde te krijgen en dan op de cirkelboog het aantal graden af te lezen. Dat aantal graden op de zeekaart om te zetten in het aantal graden dat de kompasroos op de zeekaart aangeeft. Ik zei hem ook dat het dus een gegist bestek was om bij benadering de plaats te kunnen bepalen, maar in open zee zonder landzicht

Hr. Ms. Piet Hein (full speed)

geen bestek kan worden opgemaakt, omdat het derde punt ontbreekt. Hij begreep het volkomen en ik nam zijn roer even over en zei: "Hier, probeer maar eens Eduard, maar net zo doen zoals je het mij heb zien doen, dus op de zijkant van de brug plaatsen". Hij probeerde het en verschoof de haarspeld heen en weer. Hij was verbaasd en lachte, "goh, wat een goede uitvinding Captain". "Valt wel mee, gewoon een kwestie van vlakke meetkunde, meer niet", zei ik. Hij nam zijn roer weer over en zei: "Dat is toch knap gedaan hoor Captain". "Nou ja, als we maar ter bestemde plaatse komen, dat is het belangrijkste", zei ik. Zo geweldig vond ik het nu ook weer niet, maar het was in ieder geval een aardig hulpmiddel om een gegist bestek te maken. Ik bracht mijn cirkelboog weer naar mijn hut en ging vervolgens naar de voorstevan van de KOALA'S waar ik overheen keek naar beneden. Ik zag dat de boeggolven minder fel opspatten en mooi wegliepen langs de bak- en stuurboordflanken. Daarna liep ik naar de achterstevan waar ik het zeewater vloeiender zag

wegbruisen. Ik concludeerde dat dit wel eens te maken zou kunnen hebben met de passaatstroom uit Straat Bali die ons sneller in oostelijke richting voortstuwde, wat Alex ook al opgemerkt had. Het was op dit moment 16.30 uur en ik wilde om 17.00 uur wederom een peiling maken om te zien of onze veronderstelling juist was. Alex had ook al een snellere vaart opgemerkt, want hij passeerde Boeileleng om 11.30 uur terwijl hij die plaats om 12.00 uur had moeten passeren, dus dat was een tijdwinst van ca. 30 minuten. Ik ging eerst naar de machinekamer waar Patti bezig was. Ik wenkte hem even naar boven te komen en vroeg hem de snelheid. "De telegraaf staat op volle kracht vooruit Captain, maar het kan ook komen dat het compressieverlies door trillingen, dat elke motor wel eens heeft, is opgeheven, omdat ik met de andere machinisten heb afgesproken alle bouten steeds na te lopen en aan te draaien waardoor het compressieverlies waarschijnlijk is komen te vervallen. Daarom ben ik blij dat u dat opmerkt. Kijk Captain, tussen de route

Soerabaja - Madoera hebben ze daar nooit op gelet, dat is voor zo'n kleine afstand ook niet nodig en noodzakelijk. Maar wij met de nog af te leggen afstand hebben daar wel degelijk rekening mee te houden, anders draaien de motoren vol vermogen en je komt minder snel vooruit door rendementsverlies". Hij keek mij aan met een speels lachje om zijn mond omdat ik kennelijk met respect en aandacht naar zijn uiteenzetting had staan luisteren, waarvan hij kon vermoeden dat ik daar technisch toch niet veel van zou begrijpen. Hij had daarin nog gelijk ook en ik zei: "Ik kan jouw technische uiteenzetting wel een klein beetje volgen, maar zo'n motortechnicus als jij bent, ben ik niet hoor. Maar ik ben blij dat je mij dat verteld hebt, dan weet ik er tenminste iets meer van. En ik ben nog blijer dat je met ons mee bent gegaan, want voor de KOALA'S ben jij met jou technische kennis onmisbaar voor ons allemaal". Hij genoot zichtbaar van mijn welgemeend openlijk vertrouwen en ik bedankte hem voor zijn uitleg. "Oké Captain", en hij verdween weer naar zijn machinekamer.

Seniorenhulp Nederland
Meer dan alléén verhuizen...

**Senioren-
verhuizing**
Volledig verzorgd!

**Woning-
ontruiming**
Huur- en
koopwoning

**Schilder-
en kluswerk**
Stofferen
en behangen

**Spoed-
oplevering**
Binnen 7
dagen leeg

www.seniorenhulp.com

Veteranendag Sliedrecht

Op zaterdag 16 september jl. vond in Sliedrecht in Partycentrum 'De Lockhorst' de twaalfde veteranendag plaats. Om 14.00 uur werden de veteranen ontvangen met koffie en thee, waarna de burgemeester drs. A.P.J. van Hemmen een welkomstwoord en toespraak hield. Hierbij werden de heren Ger de Jong als erevoorzitter van VOMI Zuid-Holland en Henk Mergler als secretaris van VOMI-Zuid-Holland welkom geheten.

kan verkeren. Bescherm het en wees waakzaam".

Hij memoreerde zijn bezoek aan het Oorlogsmuseum in Overloon. Bij een tankslag aldaar verloren 2500 Amerikaanse militairen het leven. Zomaar een voorbeeld van wat de strijd voor onze vrijheid, die van u en mij, gekost heeft. Maar ook een voorbeeld van de mensen achter die strijd. Mensen die door moeten, na de strijd. Met hun littekens, of ze nu aan de

Sliedrechtse veteraan gehoord weet in ons dorp. Mannen en vrouwen die hebben deelgenomen aan oorlog, internationale vredesmissies en humanitaire hulpverlening. Vanaf de Tweede Wereldoorlog tot aan de dag van vandaag. Ondanks de verschillen in missies en in leeftijd heeft u een ding gemeen. U weet wat oorlog is, u weet wat woorden als risico en gevaar echt betekenen. U weet wat angst, spanning en wanhoop te weeg kunnen brengen. Het zijn zaken waar wij ons, als gewone mensen, maar nauwelijks een voorstelling van kunnen maken. *"Bedenk, dat wat gisteren bedreigd werd, heden en morgen opnieuw in gevaar kan verkeren. Bescherm het en wees waakzaam".*

Na twee minuten stilte werden twee coupletten van het Wilhelmus gezongen. Na een presentatie van Willem van der Vlist over zijn uitzendingen als commando, was er een muzikaal intermezzo, waarna de dag werd afgesloten met een voortreffelijke rijstmaaltijd.

De organisatie van deze dag was in handen van de secretaresse van de gemeente Sliedrecht Marjolein Visscher-van Dorth.

Ger de Jong

De burgemeester begon met een citaat van H.M. van Brandwijk : *"Bedenk, dat hetgeen gisteren bedreigd werd, heden en morgen opnieuw in gevaar*

binnenkant of de buitenkant zitten. Maar ook een voorbeeld hoe je met veteranen om mag, of beter moet gaan. Ik hecht er waarde aan dat u zich als

Scriptieonderzoek

Mijn naam is Mark van der Laan en ben onlangs begonnen aan een master Koloniale Geschiedenis aan de Universiteit Leiden. Over een half jaar begin ik aan het onderzoek voor mijn afstudeerscriptie met als onderwerp de Politionele Acties in Nederlands-Indië.

Ik ben voor mijn onderzoek op zoek naar dagboeken van Indiëveteranen die op Oost-Java / Soerabaja hebben gediend. Ik denk persoonlijk dat dagboeken een unieke kijk geven op de situatie op de

grond destijds. Ik hoop met dit onderzoek een nuttige bijdrage te kunnen leveren aan de hernieuwde discussie rondom het Nederlands optreden in Nederlands-Indië tijdens de Politionele Acties.

Mijn interesse voor de Politionele Acties is deels ook persoonlijk van aard. Mijn oudoom (Herman van der Heijde) diende als luitenant bij 4-6 RI nabij Semarang. Dus mijn intentie voor dit onderzoek is om een zo genuanceerd mogelijke scriptie af te

leveren, dat recht doet aan alle betrokkenen.

Mark van der laan

E-mail:

mra.vanderlaan@gmail.com

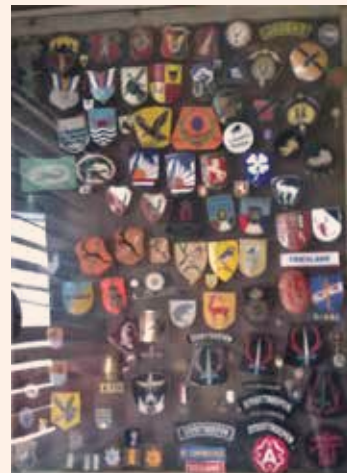
“Mouwen vol verhalen”

Zo begon een krantenartikel over mij en mijn hobby in het Friesch Dagblad

Mijn naam is Frans van Dreumel, secretaris van VOMI Drenthe/ Groningen. Mijn grote hobby is het verzamelen van mouwemblemen etc. van eenheden die hebben gediend in voormalig Nederlands-Indië. Het is allemaal begonnen met de emblemen van wijlen mijn vader die in 1944, toen het zuiden van Nederland werd bevrijd, vanuit het gewapende verzet toetrad tot het Regiment Stoottroepen Commando Brabant. Vanaf eind 1945 tot 1948 heeft hij als OVW'er gediend bij 3(7) RS op Bangka bij Batavia en later op Zuid-Sumatra (Palembang). Na terugkeer uit Nederlands-Indië heeft hij nog 2 maal gediend bij de Troepenmacht in Suriname (TRIS).

Mijn hobby begon omstreeks 1985 toen ik met de emblemen van mijn vader de reünies van 3(7) RS bezocht. Door veel collega veteranen ben ik toen op weg geholpen om mijn collectie uit te breiden. Ook bij de jaarlijkse herdenkingen in Dalen schonken veel veteranen mij hun emblemen etc. Bij de VOMI kwam ik terecht door de oud-voorzitter van VOMI Friesland, de heer Klaas Zwart die gediend heeft bij 403 Bataljon Infanterie, het 'Noorderlicht' bataljon. Na veel bezoeken aan VOMI Friesland kwam ik in contact met Bertus Visscher die mij toen uitnodigde om ook eens met mijn collectie naar Assen, Havelte en Spier te komen.

Door de goede contacten met de leden van de VOMI besloot ik in 2006 lid te worden van de VOMI en sindsdien ben ik

op bijna elke bijeenkomst met mijn collectie emblemen en medailles geweest. Mijn collectie is op dit moment voor 96% compleet, maar ik blijf zoeken en ik struin elke beurs of markt af om iets te vinden. Af en toe heb ik een gelukstreffer en komt er een onbekend en voor mij dus een nieuw embleem boven water.

Bij de onderscheidingen mis ik nog twee exemplaren. De eerste zal waarschijnlijk niet haalbaar worden, want dat is de Militaire Willems-Orde. De tweede moet een stuk gemakkelijker zijn, dat is het Elfstedenkruisje (sinds 15 december 2012 een officiële onderscheiding).

Al met al ben ik nu ruim 30 jaar met deze interessante en boeiende hobby bezig. Maar het wordt wel steeds moeilijker om oude emblemen etc. etc. te pakken te krijgen. Daarom een vriendelijke oproep aan alle sobats die emblemen en/of onderscheidingen aan mijn collectie willen toevoegen: Ik kom ze graag bij u ophalen en ze worden met de grootste zorg behandeld.

*Frans van Dreumel
Secretaris VOMI Drenthe/
Groningen
Oude Hof 16, 8435 XR
Donkerbroek
06-43431264 of
0516-491953.*

Verenigingsnieuws

Plaquette bij Gedenkboom in Terneuzen

Met medewerking van de gemeente Terneuzen is bij de Gedenkboom voor het Indië / Nieuw-Guinea monument in Terneuzen door VOMI-lid P. Luteijn een plaquette geplaatst.

Zeeland

Secr. M.J. Boogaard
Van Raaltestraat 97
4384 GD Vlissingen
Tel. 0118-418641
E-mail: papua@zeelandnet.nl

Herdenking Terneuzen

Vrijdag 25 augustus 2017 was ik aanwezig bij de herdenkingsdienst en de kranslegging bij het Indië monument Zeeuwsch-Vlaanderen. Voorafgaande aan de kranslegging was er een bijeenkomst in de Goede Herderkerk waar diverse toespraken werden gehouden o.a. door burgemeester Cammaert van de gemeente Sluis en door brigade-generaal bd drs. W.M. Verschraegen. De toespraken waren uitstekend en er werd veel gesproken over Indië, maar tot mijn grote verbazing werd door alle sprekers geen woord gezegd over de honderden militairen die verplicht zijn uitgezonden naar Nederlands Nieuw-Guinea en waar ook een groot aantal militairen is gesneuveld. Ook zij verdienen respect!
Marcel Boogaard

Contributie 2018

Er worden door VOMI Zeeland geen acceptgiro's meer verzonden. Uw contributie voor 2018 (€ 15,00) kunt

u nu reeds betalen op bankrekeningnummer NL20 INGB 0000 5298 62 ten name van VOMI Zeeland o.v.v. Contributie 2018.

Mobilisatie-Oorlogskruis

Op het gemeentehuis in Hulst werd op 14 september 2017 door burgemeester J. Mulder postuum het Mobilisatie-Oorlogskruis uitgereikt aan de zoon van wijlen de heer F. Portier. De heer F. (Frits) Portier was ingedeeld bij een KNIL militie en werd tijdens de verdediging van bruggen, om de opmars van de Japanners te vertragen, in Tiga Roenggoe gevangen genomen. Samen met drie en twintig anderen werd hij op 15 maart 1942 door de Japanners in koelen bloede geëxecuteerd. Een delegatie van het bestuur van VOMI Zeeland was bij de uitreiking aanwezig.

Zuid-Holland

Secr. H.H.M. Mergler
De Drentsehof 25 b
2951 VZ Alblasterdam
Tel. 078-6913515
E-mail:
Veteranen26706@ziggo.nl
Soc. Comm. I:
Tel. 078-6195902
Soc. Comm. II:
Tel. 010-4340970

Drie Briljanten huwelijken

Op 18 september 2017 vierden de heer en mevrouw Van Kempen uit Oude Tonge hun 65-jarig huwelijksfeest.

De heer en mevrouw Van Kempen met de burgemeester

Op 23 september 2017 vierden de heer en mevrouw d'Haan uit Leiden hun 65-jarig huwelijksfeest

Op 11 oktober 2017 vierden de heer en mevrouw De Jong uit Heerjansdam hun 65-jarig huwelijksfeest.

Alle echtparen namens het bestuur en de leden van VOMI Zuid-Holland van harte gelukgewenst.

Reünie 2017

Tijdens onze druk bezochte en zeer geanimeerde reünie op 21 september 2017 is de heer Leen van Geenen uit Ridderkerk benoemd tot Lid van Verdienste van VOMI Zuid-Holland. De toekenning van het Lidmaatschap van Verdienste aan de heer Van Geenen was gebaseerd op de vele en belangrijke diensten die hij de voormalige vereniging VOMI Zuid-Holland Zuid en daarna de vereniging VOMI Zuid-Holland gedurende vele jaren met grote toewijding heeft bewezen. Voorzitter Theo Rump mocht de heer Leen van Geenen de daarbij behorende oorkonde overhandigen.

Nieuwjaarsbijeenkomst 2018

Deze bijeenkomst wordt gehouden op donderdag 11 januari 2018 te Alblasterdam. Locatie: Zorgcentrum 'Waardeburgh', zaal 'Waardin', De Alblashof 1-B, 2951 XR Alblasterdam. Inloop vanaf 13.00 uur, aanvang 13.30 uur, einde 16.00 uur.

Limburg

Secr. M.E.H. Dols
Heerlenerweg 47
6132 CL Sittard
Tel. 046-4522739
Mobiel: 06-10660039
E-mail: marlie.dols@home.nl
Soc. Comm. Tel. 077-3822592

Het jaar 2017 ligt al bijna achter ons. De laatste bijeenkomst van 14 november

jl. in Susteren werd door de vaste ledenkern bezocht, hier kwamen bestuurszaken en zaken betreffende de leden aan de orde. Een vast onderdeel is altijd de tombola waaraan met veel enthousiasme werd deelgenomen. De bijeenkomst (georganiseerd door onze Belgische collega's) van 11 november jl. in Maasmechelen werd door onze leden goed bezocht.

In de Jaarvergadering van 11 april jl. is o.a. besloten dat ook voor 2018 de contributie € 15,00 zal bedragen. Deze kunt u overmaken per acceptgirokaart (deze volgt eind 2017 / begin 2018) of per telebankieren op bankrekeningnummer: NL16 INGB 0006 7297 86 ten name van VOMI Limburg.

Door het bestuur is besloten dat de Jaarvergadering, de Reünie en de Bijeenkomsten allemaal op dezelfde locatie zullen worden gehouden en wel in het Gemeenschapshuis te Kessel-Eik. Hier zijn we al een aantal jaren welkom en de bereikbaarheid en parkeermogelijkheden zijn goed. De gastvrijheid die we hier altijd ondervinden, heeft een belangrijke rol gespeeld bij deze beslissing.

Belangrijke data voor uw agenda 2018

10 april Jaarvergadering, natuurlijk met een extraatje
22 juni Reünie, samen met onze Belgische vrienden
11 september Bijeenkomst
13 november Bijeenkomst

Eind 2017 / begin 2018 kunt u de uitnodigingen voor deze activiteiten (met de acceptgirokaarten voor de bijdrage aan de reünie en voor de contributie 2018) in de brievenbus verwachten. Het bestuur rekent weer op een goede opkomst bij alle activiteiten. Leden die niet meer zelfstandig onze bijeenkomsten kunnen bijwonen, mogen te allen tijde een begeleider meenemen. De begeleiders van onze leden zijn altijd van harte welkom.

Friesland

Secr. H. Moorlag, Offemar 48,
8939 CM Leeuwarden
Tel. 058-2800048
E-mail:
henk.moorlag@hotmail.com
Soc. Comm. Tel. 0514-522107

Op onze slotbijeenkomst op Vliegbasis Leeuwarden waren 56 personen aanwezig. De film die werd vertoond ging over de vernieling en het herstel van ons monument in het Rengerspark te Leeuwarden. Er is een nieuw bronzen beeld vervaardigd op een nieuwe sokkel. Wij hopen dat het monument ons allen mag overleven, met dank aan de heer Huls voor de gegeven toelichting.

Op 6 april 1988 is de vereniging VOMI Friesland opgericht. In 2018 bestaat de vereniging VOMI Friesland dus 30 jaar. Dit lustrum vieren we op vrijdag 6 april 2018 in combinatie met onze Algemene Ledenvergadering. We sluiten de dag af met een knallend diner. Noteer deze datum alvast in uw agenda, de uitnodiging volgt.

Op pagina 17 van deze 'SOBAT' treft u het In Memoriam aan in verband met het overlijden van ons bestuurslid Ype Terpstra.

Wij wensen onze zieken veel sterkte toe. We gaan ons opmaken voor het Kerstfeest en het jaar 2018.

Drenthe/ Groningen

Secr. Frans van Dreumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
Tel. 0516-491953
E-mail:
f.j.vandreumel@outlook.com

Op 13 september jl. was de veteranendag op de Johannes

Postkazerne te Havelte, het was een zeer gezellige dag die door 35 personen werd bezocht. Helaas moesten wij u deze dag laten weten dat het dit jaar voor de laatste keer in Havelte is geweest. Van het Veteraneninstituut krijgen we nog maar 1 veteranendag per jaar toebedeeld en omdat er op de veteranendag in Assen op 27 september jl. ruim 50 personen aanwezig waren, hebben we voor 2018 gekozen voor de Johan Willem Frisokazerne in Assen. Ook in Assen was het op 27 september jl. weer buitengewoon gezellig.

Voor de Indische maaltijd werd er op de herdenkingsplaats een korte maar waardige herdenking gehouden voor onze in voormalig Nederlands-Indië omgekomen sobats. Het bloemstuk werd dit jaar gelegd door het echtpaar Geesje en Sietze Woudstra (foto) uit Veenhuizen.

Op 7 oktober jl. is uw secretaris aanwezig geweest bij de opheffingsvergadering van VIM Groningen. Deze afdeling houdt per 31 december 2017 op te bestaan. Namens het bestuur heb ik de oud-bestuursleden en het huidige bestuur bedankt voor de jarenlange goede samenwerking tussen VIM Groningen en VOMI Drenthe/ Groningen.

Op 12 december 2017 is er voor alle FIM leden nog een eindfeest in Bronbeek en daarna valt het

doek voor de Federatie van Verenigingen van Indië Militairen (FIM).

Op 11 oktober jl. was er een zeer gezellige middag in 'De Aanleg' in Deurze. Er waren 24 personen aanwezig en onze gastheer Goossem Boers van de afdeling Assen was hier zeer content mee. Er werd nog een verjaardagslied gezongen voor de Benjamin onder de aanwezigen mevrouw Jellie Marinus-de Vries die 85 jaar was geworden. Degenen die een prijsje hadden meegenomen voor de verloting, nog zeer bedankt hiervoor.

Op 4 november jl. was het bestuur bijeen om de planning voor het nieuwe seizoen op papier te krijgen. De nieuwe Nieuwsbrief met daarin de activiteiten voor het komende seizoen krijgt u thuis bezorgd. De Nieuwjaarsbijeenkomst is op woensdag 10 januari 2018. De Jaarvergadering met het stampottenbuffet is op woensdag 7 maart 2018 (u krijgt hier nog bericht van).

Het bestuur wenst u alvast fijne feestdagen en een goed 2018.

Noord-Brabant W

*Soc. Comm. Piet Welten
Beukenlaan 35
4731 CD Oudenbosch
Tel. 0165-312816
E-mail: pnwelten@kpnmail.nl*

Op woensdag 13 december a.s. vindt de jaarlijkse Kerstbijeenkomst plaats. In december zal de laatste Nieuwjaarsbrief worden verzonden. Vanaf 1 januari 2018 zal de regio Noord-Brabant West onderdeel zijn van de vereniging VOMI Binnenland en zal de communicatie over bijeenkomsten etc. via ons verenigingsblad 'SOBAT' plaatsvinden.

Binnenland

*Secr. K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2993 HH Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail: klaasorsel@live.nl
Soc. Comm. Tel. 0341-254231
E-mail:
ppg.gommers@kpnmail.nl*

Contactpersonen voor de regio Overijssel zijn de heren J. Oldenbeuwing (0572-358947) en A.W. Scholten (038-4216205).

Contactpersonen voor de regio Utrecht / 't Gooi zijn de heren A. Mouwen (030-6951179) en R.L. Dorrestijn (06-45652874).

Contactpersonen voor de regio Noord-Brabant Oost zijn de heren F. Heidendaal (040-2025055) en H. Withoos (040-2534660).

Ledenraad

De Ledenraad van VOMI Binnenland heeft op woensdag 11 oktober jl. het financiële beleid van 2017 goedgekeurd en het bestuur daarvoor decharge verleend. Over de toetreding (m.i.v. 1 januari 2018) tot VOMI Binnenland van VOMI De Veluwe en VOMI Noord-Brabant West zal het bestuur u in de komende 'SOBAT' nader informeren.

Regio Utrecht / 't Gooi

Het is de bedoeling dat ook in 2018 een reünie voor de leden uit deze regio zal worden gehouden. Echter, de reünie zal alleen worden gehouden indien er tenminste 20 deelnemers zijn.

Regio Overijssel

In het voorjaar van 2018 zal weer een reünie worden gehouden voor de leden uit deze regio. In 'SOBAT' februari 2018 zal hierover nadere informatie worden gepubliceerd.

Regio Noord-Brabant Oost

Op dinsdag 15 mei 2018 zal de Regio Noord-Brabant Oost

een reünie houden op de
Generaal-majoor De Ruyter
van Steveninckkazerne,
Eindhovensedijk 48, 5688 GN
Oirschot. U kunt zich vanaf
heden aanmelden bij Harry
Withoos (harryent@veteranen.nl)
door betaling
van € 10,00 p.p. op

bankrekeningnummer:
NL88 ABNA 0474 0840 51
ten name van VOMI Binnenland
onder vermelding van
"Reunie Oirschot 2018,
uw veteranenpasnummer
en telefoonnummer".
Sluitingsdatum aanmelding is
23 april 2018.

Ledenadministratie
Jaap Krikke (0592-357140
of 06-10678783) is de
ledenadministrateur van VOMI
Binnenland. Graag uw mutaties
aan hem doorgeven (e-mail:
jaapvanale@veteranen.nl).

Nieuwe Leden

Naam

Janse J.
Link M.A.J.
Smit E.
Stegers A.H.
Vermeulen P.
Walvaart te H.

Woonplaats

Leeuwarden
Vlaardingen
Beerta
Den Haag
Hinterweidenthal (Duitsland)
Deurne

Onderdeel

GRPI
13 Mechbrig
4-1 RI
7 LLUA NNG
KLu
--

Landmachtdagen 2018

De Landmachtdagen vinden
plaats van 22 tot en met 26 mei
2018 (locaties volgen).

Marinedagen 2018 en 2019

In 2018 en 2019 zijn er GEEN
Marinedagen. De eerstvolgende
Marinedagen zijn in 2020.

Luchtmachtdagen 2018

In 2018 zijn er GEEN Lucht-
machtdagen. De eerstvolgende
Luchtmachtdagen zijn in 2019.

Het Rozenpakhuijs Bloemen en Planten John Scheurkogel

Middeldijk 73 A ~ 2992 SH Barendrecht
Tel.: 0180-621298
Info@hetrozenpakhuijs.nl
Website: www.hetrozenpakhuijs.nl

Openingstijden
Maandag t/m zaterdag
08:00-18:00 uur
Vrijdag 08:00-20:00 uur

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Voorzitter/secretaris Sociale Commissie Budgethouder Fonds Sociale Zorg (FSZ)

Theo H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2352 EG Leiderdorp
Tel. 071-5416936
E-mail: Theorump@gmail.com

Coördinator monumenten

Ger de Jong
Rozenlaan 41
2995 AS Heerjansdam
Tel. 078-6771902

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Drenthe-Groningen

Frans van Dreumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
tel. 0516-49 19 53
f.j.vandreumel@outlook.com

Noord-Brabant West

P.N. Welten
Beukenlaan 35
4731 CD Oudenbosch
tel. 0165-31 28 16
pnwelten@kpnmail.nl

Friesland

Hans N. Blom
Tjalke v.d. Walstraat 24T
8723 CA Koudum
tel. 0514-52 21 07

Limburg

H.A.M. van Haeff
Past. Stassenstraat 44
5921 CV Venlo
tel. 077-3822592
hermanvanhaeff@online.nl

VOMI Binnenland

Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuyslaan 23
8072 HJ Nunspeet
tel. 0341-254231
ppg.gommers@kpnmail.nl

Zuid-Holland

W.A.J.K. (William) Roza
Heemraadstraat 9
3131 VG Vlaardingen
tel. 010-4340970
w.roza3@kpnplanet.nl

De Veluwe

J.G. (John) Muller
Groeneveltstraat 115
3882 XE Putten
tel. 0341-845264
j.muller793@upcmail.nl

Noord-Holland

Nico Baan
Molenwerfslaan 58
2103 TE Heemstede
tel. 023-5283997
nbaan@kpnmail.nl

Zeeland

Marcel J. Boogaard
Van Raaltestraat 97
4384 GD Vlissingen
tel. 0118-418641
papua@zeelandnet.nl

Regio Overijssel

De heer. J. Oldenbeuving
tel. 0572-358947

Regio Utrecht/'t Gooi

De heer A. Mouwen
tel. 030-6951179

Mevr. D.P. (Ineke)

van Genderen
Vlaamsestraat 11
3332 EM Zwijndrecht
tel. 078-6195902
igen@online.nl

Regio Noord-Brabant Oost

De heer F. Heidendaal
Tel. 06-49229197

FONDS SOCIALE ZORG

Budgethouder Theo H.A. Rump, adres zie boven

Postzegels

J. Hoevelaken
Weerdestein 175
6714 CN Ede
Tel. 0318-614557

VOM (Noord Veluwe/Oostelijk Flevoland)

Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuyslaan 23
8072 HJ Nunspeet

Tel. 0341-254231

E-mail: ppg.gommers@kpnmail.nl

Postzegels, gebruikt of ongebruikt, binnen- of buitenland, alsmede telefoonkaarten en sigarenbandjes, bewaar ze en stuur ze naar: J. Hoevelaken, Weerdestein 175, 6714 CN Ede. Tel. 0318-614557.
De opbrengst komt volledig ten goede van het Fonds Sociale Zorg VOMI – Nederland.

SOCIALE COMMISSIE VOMI Fonds Sociale Zorg

Draag bij aan de herkenbaarheid van de VOMI en draag daarom ons borstembleem en de VOMI stropdas bij alle officiële VOMI gelegenheden.

Artikelen zijn te verkrijgen via de VOMI stand of via bestelling:

VOMI Borstembleem	€ 11,00	VOMI manchetknopen, per paar	€ 10,00
VOMI Stropdas donkerblauw/ donkerrood	€ 11,50	Draaginsigne Veteranen (klein model)	€ 8,00
VOMI Condoleancekaart	€ 1,25	OVW draaginsigne met surete verguld en inclusief ministeriële beschikking	€ 7,50
Draagspeld Witte Anjer	€ 2,50	1.50 meter rood, wit, blauw lint (met opdruk VOMI en logo)	
Demobilisatie speld (zilver, origineel)	€ 8,00	voor opmaak bloemstukken	€ 9,00 per lint
VOMI kruidenbitter	€ 10,00		
Speld met VOMI logo (goudkleurig)	€ 5,00		
VOMI-cap	€ 10,00		
VOMI pillendoosje	€ 2,50		
VOMI pennenset	€ 12,50		

Prijzen zijn per stuk en bij elke bestelling worden voor verzending de portokosten berekend.

De artikelen zijn te verkrijgen in de VOMI stand of bij:

Theo Rump, Albatrosstraat 14, 2352 EG Leiderdorp, tel 071-5416936.

Via @mail: theorump@gmail.com

Budgethouder: Rekeningnummer NL61 INGB 0006 1318 44 ten name van VOMI Nederland/Fonds Sociale Zorg te Leiderdorp

Postzegels, gebruikt of ongebruikt, binnen of buitenland, alsmede telefoonkaarten en sigarenbandjes, bewaar ze en stuur ze naar: **J. Hoevelaken, Weerdestein 175, 6714 CN EDE, tel 0318 - 614557.**

De opbrengst komt volledig ten goede van het Fonds Sociale Zorg van VOMI Nederland

In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste vorm brengen wij een laatste Ere-saluut aan:

Naam	Voorl	Woonplaats	Onderdeel
Belt,	L.	Drachten	421 BI
Boukes,	P.	Haarlem	2-5 RI
Chaudron,	O.	Almere	--
Drunick, van	A.C.	Leidschendam	4 GRG
Goch, van	P.	Gemert	431 BI
Goor, van	W.A.	De Wolden	5-1 RI
Klaassen,	J.H.C.	Breda	18 AAT
Knaape,	J.	Sliedrecht	HvB
Koning, de	A.	Ridderkerk	Genie
Koppers,	L.	Waterford, ON, Canada	4-7 RI
Korf,	Y.	St Annaparochie	3-12 RI
Linden-Baard, Mevr. van der	L.W.	Rotterdam	
Mortel, van de	F.	Helmond	KLu
Oorsouw,	W.A.	Berghem	IBW
Oortmerssen,	G.H.M.	Roosendaal	411 BI
Overduin,	D.	Hardinxveld-Giessendam	6-3 RI/413 BI
Quak,	M.	Leeuwarden	6-1 RI
Steen, van der	H.A.	Bergen op Zoom	5-11 RI
Terpstra,	Y.	Bolsward	426 BI
Vink,	G.A.	Spijkenisse	LTD 710
Winter,	S.	Breda	1-1 RI

***Met ons aller welgemeend medeleven en dat de liefde
en de warmte van uw naasten U de moed en
kracht geven dit zware verlies te dragen.***

Beide tekeningen op deze pagina zijn gemaakt door sobat L.C. Huizinga (Canada) tijdens zijn uitzending naar Nederlands Nieuw-Guinea in de periode 1948 / 1949.

De tekeningen betreffen Papoeawoningen op Kampong eiland Doom / Nieuw-Guinea (bij Sorong).

vfonds investeert in VREDE

“Erkenning en waardering staan voorop bij onze dienstverlening”

Veteranen hebben een bijzondere status in Nederland. Monuta wil graag iets terugdoen voor die mensen die zich hebben ingezet in dienst van de vrede. Daarom ontwikkelden we de Monuta Veteranenuitvaart. Om recht te doen aan het bijzondere verleden van veteranen. Een veteranenuitvaart is een uitvaart met bijzondere elementen die te maken hebben met het verleden als veteraan. Het Team Bijzondere Uitvaarten (TBU) van Monuta heeft alle kennis in huis om een veteranenuitvaart te verzorgen. De teamleden zijn bekend met verschillende protocollen, ceremonieel en onderscheidingen.

Uitvaartwensen vastleggen

Het is belangrijk dat uw nabestaanden later weten welke keuzes zij moeten maken voor uw uitvaart. Daarom kunt u bij Monuta gratis uw wensen vastleggen in het Monuta Uitvaartwensenformulier. Speciaal voor wensen die met uw veteranenstatus te maken hebben, heeft Monuta een bijlage ontwikkeld waar u tot in detail uw wensen kunt noteren. Wilt u uw wensen vastleggen? [Belt u ons dan gerust voor een vrijblijvende afspraak.](#)

Monuta Team Bijzondere Uitvaarten

24 uur per dag bereikbaar op 055 - 527 42 77

Ook als u niet of elders verzekerd bent.

VETERANEN
INGEZET
IN DIENST
VAN DE VREDE

Monuta

De steun bij iedere uitvaart.